

**In een Leven in de Goddelijke Wil zijn geen buitengewone uiterlijke tekenen te zien.
Alles speelt zich af tussen God en de ziel. Voorbeeld: De Moeder van God.**

"Mijn dochter, het is normaal dat jij zonder jouw Jezus
- aan niets goeds kan denken en alleen maar onzin vertellen.

Mijn lieve mama heeft uiterlijk niets buitengewoons gedaan.
Eigenlijk leek zij uiterlijk minder te doen dan de anderen.
Ze deed de meest gewone taken van het dagelijks leven.
Ze spon, naaide, veegde de vloer, maakte het vuur aan.
Wie had gedacht dat zij de Moeder van God was?

Haar uiterlijke daden verraadden niets van dit alles.
Maar toen zij Mij, het Eeuwige Woord, in haar schoot droeg
- werd elke beweging, elke menselijke handeling van haar.
door de gehele schepping aanbeden.

Doorheen haar straalde het leven en het behoud van alle schepselen.
De zon hing van haar af en vertrouwde op haar
- om het licht en de warmte te behouden.
De aarde keek naar haar voor de ontwikkeling van haar plantenleven.
Alles hing van haar af.

Hemel en aarde waren zeer aandachtig bij elke beweging van haar.
Maar wie heeft dit gezien? Niemand!

Al haar Grootheid, haar Macht en haar Heiligheid,
- de enorme oceanen van Goedheid die uit haar Hart vloeiden,
- elke Hartslag van haar hart,
- elke ademhaling, gedachte, woord,
vloog rechtstreeks naar haar Schepper.
Er was een voortdurende uitwisseling tussen haar God en haar.
Alles wat van haar uitging, ging naar haar Schepper. En Hij beantwoordde haar steeds.

Deze uitwisselingen vergrootten haar Grootheid,
verhieven haar en stelden haar in staat alles te overheersen.
Toch merkte niemand iets ongewoons aan haar.
Alleen Ik, haar God, haar Zoon, wist alles.

Er was zo'n sterke vereniging tussen mijn Mama en Mij
- dat haar Hart en het Mijne samen klopten.
Ze leefde met mijn eeuwige Hartslag,
- en Ik leefde met haar moederlijke Hartslag.

Juist dit, onderscheidde haar als mijn Moeder.

Uitwendige handelingen bevredigen Mij niet en Ik ben er niet blij mee
- als ze niet voortkomen uit een innerlijk waarvan Ik het Leven ben. (...)

Nadat Ik je dit gezegd heb, wat is er zo abnormaal aan het feit dat jouw leven zo gewoon is?"